

عنوان مقاله:

کاربرد آنالیزهای آماری PCA و ANOVA و دیگرامهای جعبه ای در شناسایی محیط های رخساره ای سازند داریان در تقادیس کوه سیاه در شمال شرق شیراز

محل انتشار:

چهارمین همایش زمین شناسی و محیط زیست (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رخشنده عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد رسوب شناسی، دانشگاه شهید بهشتی

محمد حسین آدابی - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

میررضا موسوی - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

هرمز قلاوند - اداره زمین شناسی بنیانی شرکت مناطق نفت خیز جنوب

خلاصه مقاله:

واحد کربناته داریان به سن آپتین در رخنمون کوه سیاه واقع در 130 کیلومتری شمال شرق شیراز به ضخامت 260 متر قرار دارد. در این مقطع مرز زیرین سازند داریان با سازند گدوان پوشیده می باشد و مرز بالایی آن با سازند کژدمی به صورت هم شیب است و با حضور افق آهن دار مشخص می شود. در این مقطع 15 میکروفاسیس تشخیص داده شده است که متعلق به 5 کمر بند رخساره ای بین جزرومدی، لاگون، پشته های ماسه ای، دریای باز کم عمق و دریای باز عمیق می باشند. نتایج حاصل از بررسی عناصر اصلی و فرعی و تاثیر آنها نسبت به یکدیگر، بیانگر کانی شناسی اولیه آراگونیتی است. ترسیم نسبت Sr/Ca در مقابل Mn نشانگر این است که کربنات های این سازند در یک محیط بسته تا نیمه بسته تحت تاثیر دیاژنز غیر دریایی (احتمالا تدفینی) قرار گرفته اند. بازسازی محیط رسوبی با استفاده از آنالیزهای ژئوشیمیایی بیانگر آن است که تمرکز Sr و Na در رخساره های دریایی باز از محیط های پشته های ماسه ای و لاگونی بیشتر است. تغییرات Mn و Fe نیز بیانگر وجود نسبت بالایی از این دو عنصر در محیط دریای باز (احتمالا به دلیل وجود شرایط احیایی) می باشد در حالیکه این نسبت در پشته های ماسه ای به کمترین میزان خود می رسد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/58661>

